

2 Samuël 7, 4 – 5a, 12 – 14a

Maar diezelfde nacht nog werd het woord van Jahwe gericht tot Natan: "Zeg aan mijn dienaar David: Zo spreekt Jahwe: Gij wilt voor Mij een huis bouwen en Mij daarin laten wonen?"

Als uw dagen voltooid zijn en gij bij uw vaders rust, zal Ik de nazaat die gij verwekt hebt hoog verheffen en zijn koninklijke macht in stand houden. Hij zal een huis bouwen ter ere van mijn naam en Ik zal zijn koninklijke troon voor altijd in stand houden. Ik zal hem tot vader zijn en Hij zal mijn zoon zijn."

Matteüs 1, 16, 18 – 21, 24a

Jakob nu was de vader van Jozef, de man van Maria, en uit haar werd geboren Jezus die Christus genoemd wordt.

De geboorte van Jezus Christus vond plaats op deze wijze. Toen zijn moeder Maria verloofd was met Jozef, bleek zij, voordat zij gingen samenwonen, zwanger van de heilige Geest. Omdat Jozef, haar man, rechtschapen was en haar niet in opspraak wilde brengen, dacht hij er over in stilte van haar te scheiden. Terwijl hij dit overwoog, verscheen hem in een droom een engel van de Heer die tot hem sprak: "Jozef, zoon van David, wees niet bevreesd Maria, uw vrouw, tot u te nemen; het kind in haar schoot is van de heilige Geest. Zij zal een zoon ter wereld brengen die gij Jezus moet noemen, want Hij zal zijn volk redden uit hun zonden." Ontwaakt uit de slaap deed Jozef zoals de engel van de Heer hem bevolen had en nam zijn vrouw tot zich.

Deze teksten lijken mijns inziens op het eerste gezicht een merkwaardige samenhang te hebben. De tweede tekst is zelfs een perikoop die eerder betrekking heeft op Kerstmis dan op het aanstaande Paasfeest. Toch zit er bij een nadere overweging een verband tussen beide teksten. In het tweede boek Samuël lezen we dat God tot David spreekt en zegt dat diens nazaat voor immer Gods zoon zal zijn en dat Hij de koninklijke troon voor de zoon altijd zal beschermen.

In het tekstfragment van Matteüs gaat het over de engel die tot Jozef – wiens naamfeest we op 19 maart vieren – spreekt en voorzegt dat zijn verloofde, Maria, een Redder ter wereld zal brengen.

De combinatie van beide teksten wordt zo iets duidelijker: de relatie tussen God en Zijn Zoon wordt onder woorden en scherp onder de aandacht gebracht. Laten we in dit licht niet vergeten dat het over tien dagen Goede Vrijdag is. Op die dag gedenken wij de zogenaamde kenosis, een Grieks woord dat wijst op de "ontlediging" (kenos betekent 'leeg' in het Grieks) van Christus: Hij, de Godsgelijke, gaf zichzelf volkomen prijs en werd een dienaar. Een volkomen overgave aan Gods wil (hierin horen wij het 'mij geschiede naar Uw woord' en het 'Fiat voluntas tua . . .'). Wij weten dat deze overgave resulteert in de overwinning van het leven op Paasmorgen.

De twee teksten willen, zo meen ik, het volgende onderstrepen: Wat er ook gebeurt, de relatie tussen God en Zijn Zoon is voor de eeuwigheid. Jezus bouwt het huis voor God en God zal de troon voor Zijn Zoon altijd in stand houden. Zo is de twee-eenheid gesmeed. Na Pasen wachten we op Pinksteren zodat de Drie-eenheid vorm krijgt.

Arthur Prakken

*zoek een moment waarin u stil kunt zijn, in uzelf te keren en niet afgeleid te worden.

*neem een ontspannen houding aan. Een bewust rustige ademhaling kan hierbij helpen.

*Lees de tekst die u wordt aangereikt, laat de tekst tot u doordringen en vraag u af wat er volgens u in de tekst staat.

*Lees de tekst opnieuw en vraag u af of u nog een aanvulling vindt op wat u aanvankelijk (al) gelezen had.

* Vraag u af wat de betekenis van wat u overwogen hebt concreet kan betekenen voor uw eigen leven.

*Blijf een minuut of vijf stil, of zo gewenst langer.

*Formuleer met uw eigen woorden een gebed ter afsluiting en geef daarin weer wat in u opgekomen is in uw tijd van bezinning.

En ga verder met uw bezigheden.

1. A.Prakken